

Published in **Florentin Smarandache și seducția polimorfismului. Analize, interpretări, cronici, articole, note și recenzii**, pp. 71-74. Editori: Al. Florin Țene, Andrușa R. Vătuu. Sibiu: Agora, 2017; 843 pages; ISBN 9781599735023. Also appeared in *Baricada*, București, nr. 26 (181), 29 iunie 1993. Also published in *Hermeneutica paradoxismului*, vol. I. Editor: Anca Brândușa Brânduș. Oradea. Abaddaba, 2000; 122 p.

Exorcistul din Pheonix

Geo Vasile

Mărturisesc că de Mișcarea Paradoxistă sau, pe scurt, Paradoxismul, n-am auzit decât în urma primirii la redacție a unor "materiale" semnate de Florentin Smarandache, în prezent rezident permanent în SUA.

Surpriza a fost amplificată de faptul că același colet, expediat din Arizona, conținea câteva diplome, prin care eu, alături de alți colegi de redacție, eram declarați membri de onoare ai pomenitei mișcări. Ne-am bucurat în primul rând că "Baricada" a pătruns atât de departe, mesajul ei politic și cultural reușind să-l convingă pe corespondentul nostru român să-și dezvălui nesuferința aproape organică față de totalitarismul ceaușist, identitatea pluridisciplinară și vocația paradoxului ca mod de a rezista împotriva absurdului monstruos.

Florentin Smarandache s-a născut la 10 decembrie 1954 în Bălceștii de Vâlcea; diplomat al facultății de Matematică din Craiova, mai are la activ doi ani de pedagogie și un semestru de matematică la Universitatea din Arizona. Profesional vorbind, debutează în 1979 la I.U.G. Craiova, ca analist-programator; din 1981 este

profesor de matematică la Bălcești, apoi la un colegiu din Maroc, Craiova, Drăgotești. Din 1986 dă meditații particulare de franceză, este și translator ș.a.m.d. Destinul său evoluând între rigoare, tenacitate și progresivă negație a unui regim ce părea să ne îngroape pe toți, își cristalizează opțiunea finală, paradoxistă, de ce nu?

Din toamna lui 1988, Florentin Smarandache se află în lagărele de refugiați din Istanbul și Ankara, câștigându-și existența din lecții particulare. În martie, 1990, emigrează în SUA, stabilindu-se în Arizona, orașul Pheonix, unde "funcționează" ca software engineer la Honeywell Inc.

Mult mai provocatoare se arată s fi activitatea sa literară, începută în România în 1980, derivată, se pare, din matematică. Fapt e că acum dl Smarandache este autorul a 3 cărți în limba engleză, publicate în SUA, a 5 volume în limba română (unul publicat la "Litera", în 1981, trei în Maroc și traduse în franceză în 1982-1984 și ultimul, "America-paradisul diavolului, jurnal de emigrant" (apărut la Ed. AIUS, Craiova, 1992), la care se adaugă două culegeri de non-poeme și anti-poeme scrise în limba francez, tipărite în Maroc și reeditate în Franța.

Dar F.S., în calitate de ctitor al platformei-program "Paradoxismul", o mișcare literară al cărei

președinte și slujitor este, a devenit membru al multor academii, societăți, asociații, ligi, uniuni și fundații de poezie și creație din India, SUA, Anglia, Franța, România. Amintim doar două dintre cele 7 premii, distincții și medalii primite de scriitorul oltean Florentin Smarandache: Diploma de onoare pentru poezie fantezistă și Medalia de Argint pentru ansamblul operei, ambele primite în Franța, 1992. Numele său figurează în "Who's Who in the World", "Who's Who in Writers, Editors of Poets". "Directory of American Poets and Fiction Writers", "5000 Personalities of the World" ș.a. Despre scrierile sale s-au pronunțat Ștefan Baciuc, Virgil Nemoianu, Dan Costescu, Pierre Dubrunquez, Chantal Signoret, Claude Le Roy, Horia Nestorescu-Bălcești, George Ciorănescu ș.a. Covârșitor, am zice. Câtă publicitate, atâta dramă. Și totuși...

Esențial pentru Florentin Smarandache este încrederea sa nețărmuită în propria expresie, fie ca jurnal, lettrism, grafism, eboșe, document, non-roman sau poezie. Energia sa creatoare, aproape renașcentistă, se consumă pe cele mai labile zone, minate sau bătătorite stilistic, important este ca oximoronul, diatriba, tandrețea, sfidarea, nonsensul, paradoxul provocator și plurilingvismul să funcționeze. Pentru Florentin Smarandache nu

există tabuuri, ci doar libertatea celor mai izbitoare asociații de cuvinte căzute din abolitul turn Babel. Poetul nu ocolește nici locurile comune, nici stările magmatice, nici variațiunile (necoapte) pe aceeași temă, conștient că mulțimea scurtcircuitelor nu poate să nu producă măcar o singură carte de poezie, între Gellu Naum și optzeciști.

Un lux și-o voluptate fără calm, o cultură poetică vastisimă, iată tot atâtea argumente ce-i îngăduie lui Florentin Smarandache să pozeze în exorcist al însăși ideii de literatură, într-un blând inchizitor ce parodiază însăși reputația paradoxului ca relație între text, cititor și autor.

Ironic până la paroxism, paradoxal până la silogism, iconoclast până la delicioase jocuri anagramatice, Florentin Smarandache este un *computer-hand* al himerelor salvate.